

P R A E F A T I O.

fectu omisi) post primum vel secundum paroxysmum epilepticum tentari, ut certo constet canes demulcentibus & vomitu à noxis hujus nucis devoratae & noxae vindicari posse. Ad injectiones per gulam in ventericulum quorumlibet liquorum Siphonæneus *Cl. D. de Graef*, adaptata cannulâ incurva, valdè commodus est, post quam semel dentes diducti fuerint, quod facillè manibus præstatur, nec opus est vectibus quibus os apertum detineatur. Et hæc sunt quæ præfari necessarium putavi.

Vale, Benevole Lector, & his meis conatibus fave porro, mecumque veritati litare annitere; qua in re nunc adjuvantes & succenturiantes habeo *Cl. D. Joh. Conradum Brunnerum* Anatomicum, quod præ fiscine dixerim, excellentem, Generum meum & Filium *Joh. Conradum Med. Doct.* qui quoque his studiis delectatur. Iterum benè Vale.

Ad Celeberrimum Authorem,

Fautorem & Patronum Colendissimum.

H*ippocratem* miror, veneror quoque Scripta *Galen*,
Fama, labor, laudes hinc utriusque placent,
Nec tamen hi soli mea sunt hæc luce voluptas,
Quin magis admiror quæ nova mundus habet.
Willisum taceo; fileo quoque Scripta *Recentum*,
Wepferum stupeo mente manuque *Sophum*.

Hic

Hic cultro & manibus celebris, velut ipse *Machaon*

Et si fata velint cras *Cons* alter erit.

Scripta *Viri* modò volve, sagax hanc volve *Cicutam*

Lector, & à *nobis* non alienus eris.

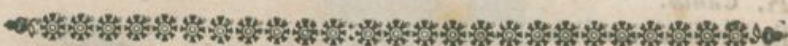
Pandit virtutes, noxas & commoda *Plantæ*

Hujus, & in partes scindere ritè docet.

Toxica ne noceant, monstrat, quò vita perennet,

Liber ut à morbis hic cluat *ipse*, precor.

JOH. JACOBI HARDERI, Med. Doct.
& Philos. Prof. Bas.

VIRO CELEBRATISSIMO
JOANNI JACOBO WEPFERO, Archiatro,

Τῷ πάλῳ,

Cicuta Aquatica.

Quid mirum est, homini quòd diæ lumina vitæ

Disturbo? lymphas turbat & ipse meas;

Correptamque adeò malè cautus dente laceffit.

Contrà ego, nam insurgo, ut Cerberus atque draco

Tigride stipatus, nervos fibrasque revello,

Nempe, ne inulta cadam, tot Deus arma dedit.

Uro, caloris inops, mansa; & gelo, frigoris exsors:

Sphinx ego: WEPFERO vindice digna satis.

*Cicuta nec arguta obnoxia sanè ut
innocua.*

Lucet. Parisior, ad d. 3. Januar.
A. M. DC. LXXIX.

JOAN. CVNRADI PEYER, Med.
Schaffhusa-Helvett.